

גה אינו טמון בהחלפת ההנהגה?

בוודאי שזה קשור. יש אנשים המציעים עצמם לתפקיד ראש-המפלגה, אבל זה בלבד אינו אלא פיתרון חלקי. איזה פיתרון יש באמריקה?

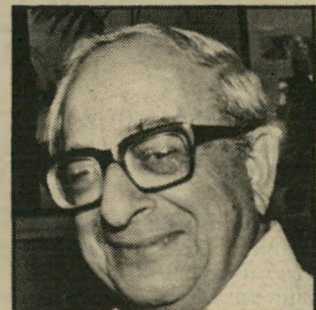
תחתיו? אנחנו חייבים להגיע לפועלים, לערבים, לעדות המזרח. אנחנו חייבים לספק את תנועת-הנוער, חייבים להציב לפני הנוער אתגרים, כמו התייחסות למערכת-הביטחון ולצבא-הקבע. אסור לנו לאבד את הציביון של המפלגה הרוגת לבית-המדרש. אסור לנו גם להזניח את נושא ההתיישבות. עריין, עם כל המשברים, אסור לנו לאבד כיוון זה בתוך הקרהירוק-בנגב, בגליל.

ואיך מגיעים במהירות האופטימלית לכל אלה?

אילו היה כל חבר-המפלגה מתגייס ומספג בקביעות, יומיום, כאישופו, כי פיגור בתשלום מיסי קופת-חולים ובכ"עיות אחרות בשכבות מסוימות... אילו רק 100 אלף מתוך 200 אלף חברי-המפלגה היו נרתמים לכך. אנחנו מעמיימים כלי-כך הרבה על הארם הפשוט, העומד ליד מבנה ואורו, נאמר, שוקול"ד. דות. באים אליו: "תחליט בין פשרה טריטוריאלית לבין... זוהי אחריות עצומה. קורס-כך, הם מפתחים, ומי שנוטע בהם פחד כמו הליכוד מנצח: לעזרת מת זאת, אילו היה משהו נמצא עימם בקשר יומיומי, עוזר להם — הוא היה מסמל לגביהם את המפלגה.

הצעת זאת בפורום של המפלגה?

מאומ.

"אני נעצר לפני שאני מטפס על גוויזת!"

אני הולך לומר זאת שוב בדיון על לקחי הביטחון בבחירות. יכול להיות שדבריי יישמעו מרחפים, אבל זה לא מרחף. זה מבוסס. אתה מאמין בדיון על הלקיחים, שצנזר 17 באפריל?

אני מאמין שזה נחוץ. ראשית, החברים צריכים להוציא קיטור. כעת כל אחד מרגיש בודד. אני מעריך שאחרי 10 אנשים לא יהיה לאחרים מה לומר.

זה יהיה היום שישנה את חיי המפלגה?

זה יהיה יום חשוב. ידובר בו גם על ההתמודדות על ראשות-המפלגה?

אני מעריך שיהיו גם מי שיצלו את הבימה למאבק פוליטי. ברור שיהיו.

אולי הצורך שלך להעמיק לעומת חברים אחרים בצמרת המפלגה, הוא תוצאה של פער-הגלים ביניכם?

יש, כמובן, מה שקרוי "פער-הגיים". הצעירים יותר מודעים לענייני פיסיומט, תיקשורת. יכול להיות שהם צודקים... ברור שאצלנו היה ערך לקר העולם הזה 2691

אשתו של משגיח-הכשרות הגישה תביעת-מזונות נגד אביו, ראש הישיבה החשובה, וטוענת שבעלה "משגיח הכשרות הוא

סוטה מיין!

הוריה-הבעל. מאחר שההורים, מנהלי הישיבה, הם גבירים גדולים ובעלי רכוש וכספים, דורשת האשה שום ישלמו לה תחת בעלה את מזונותיה ומזונות בנותיה.

האשה טוענת כי האב, ראש הישיבה, מרוויח לפחות 25 אלף ש"ח נטו בחודש, ושאלתו, רחלי, המשמשת כמזכירת, סגן-מנהל-כללי ובעלת-הבית של הישיבה, מרוויחה גם היא משכורת של 10 אלפים ש"ח לחודש. האשה טוענת מהוריה בעלה סכום של 5500 ש"ח לחודש, שהן הוצאותיה והוצאות בנותיה הקטנות.

לדברי התובעת אין כל קושי להרויב-בעלה לספק את מזונותיה מהסכום מים העצומים שהם משתכרים, מה גם שהם משתמשים בכסף הנתרם לישיבה ככספם, כלי לתת דיווח-שבוך לאיש.

אמו של הבעל, אווה בשנת נידה.

הדיון בבקשה טרם הסתיים, אך זה שופט ורדי ויילר בירושלים קיבל בר נואר החלטה יוצאת-דופן במיקצת, וקבע כי הילדים יהיו בחזקת אמו, ולאב יהיו זכויות-ביקור. אולם, כל אימת שהילדים יילקחו עליידי האב לביקור שבת וחג מחוץ לביתם, הוא לא יתגורר איתם כשאין עוד מי מבני-המשפחה,

הדיון בבקשה טרם הסתיים, אך זה שופט ורדי ויילר בירושלים קיבל בר נואר החלטה יוצאת-דופן במיקצת, וקבע כי הילדים יהיו בחזקת אמו, ולאב יהיו זכויות-ביקור. אולם, כל אימת שהילדים יילקחו עליידי האב לביקור שבת וחג מחוץ לביתם, הוא לא יתגורר איתם כשאין עוד מי מבני-המשפחה,

ומותר לו לאנוס את אשתו מתי שהוא רוצה, ובאיוה אופן שהוא רוצה, ושי מותר לו יחסי-מין עם נשים אחרות, לפי ההלכה, מתי שהוא רוצה. הבעל, שעבד כמשגיח-כשרות במוסד גדול היה ידוע כאיור בשמות לוואי ובכינויי-חיבה. המשגיח-כשרות שצריך משגיח-מין חלק. הבעל, הקורא לעצמו הרב של המקום אין לו סמיכות לרבנות כלל, הוא עס-הארץ ואפיקורס מארויית... סוטה-מין, מחלל-שבת, מסתכל בטלוויזיה ובסרטי-מין בכבל בבית כל יום, כולל שבת, ואומר שזה מותר לו כעונג-שבת. והוא לא מאמין בתורת משה ודת-ישראל.

25 אלף בחודש

אחרי שהתגלו לאשה, לדבריה, כל הדברים הללו, החליטה לעזוב את הבית וברחה לירושלים, שם שכרה דירה סמוך לבית הוריה. התובעות נאלצו לעזוב את הבית, עירומות, בלי נכסים ובגדים, בשל התנהגות המחפיה רה של בן-התבעים. כל הריהוט רובו הבגדים נותרו אצל הבעל, והבעל מסר רב לתת להן להוציא את חפציהן מהדירה.

כנובמבר שעבר הגישו התובעות בית-הדין שפט המחוזי תביעת-מזונות נגד הבעל. בית-הדין שפט החליט כי הבנות תהיינה בחזקת אמן וקבע סכום של 950 ש"ח לחודש כמזונות מהבעל. אלא שכל הסכום ששולם מאו לאשה, לדבריה בכתב-התביעה, היה רק 1400 ש"ח. הצ'קים חזרו והאשה והבנות חיות מצדקה וגמילות-חסדים.

הוריו של הבעל מודים כי הבן שלי הם אוהב הרבה יחסי-מין, מסוג כל שהוא, ושזה מותר לו וגם בריא לו.

ראש-הישיבה (משמאל, עם משה מזרלבוים) משתטם בכספי הישיבה בכתוך שולחם...

בודה, התגלה הבעל כסוטה-מין, סוטה ומורה, שאינו הולך בדרכי אבותיו הקדושים.

עונג-שבת כחול

בספרת האשה כתביעה שהגישה בשמה ובשם בנותיה, נגד הורי הבן:

הבן של הנתבעים נהג לצאת ערב-ערב, אפילו בחגים ובשבת, בהשאירו את התובעות לבדן, ולחזור בשעות הלילה המאוחרות עם פילגשו. הוא היה ידוע כציבור כפרא-אדם מנוון, סוטה-מין, ובן סוטה ומורה.

לבעל יש קשרים עם אשה אחרת בעיר, שנהגה לסלף לביתם של התובעות ובן-הנתבעים, תוך השמעת קללות ועלבונות כלפי התובעות, כמו תעזובי אותי! תני לו גטו אני רוצה להתחתן איתו! וזונה בת-זונה! אני אוהבתו ורצה אותי! צריכים לציין שהבעל עבד עם אוהבתו באותו מקום-העבודה והעז להביא אותה לביתו כבייבי-סיטר, עד שהשכנים, בלשים וקרובים של האשה אמרו לה שהבעל מנהל רומאן איתה והם רוצים להתחתן.

כאופן כללי, הבעל רוזף שמלות, זונות ופרוצות ונשים נשואות, ואוהב יחסי-מין לא נורמליים. הבעל לא הכיר שיש לו קשרים עם נשים אחרות. נוסף על כך נהג להתעלל בה ולהשפיל אותה גם בנושא של יחסי-אישיות שביניהם. חילל שבת וסירב לשמור על טהרת-המישפחה. אנס את אשתו בזמן שהיא היתה נידה, ועשה בה מעשה מגונה. הבעל נוהג לשחק קלפים ולבזבז את משכורתו על נשים וקלפים, ובגלל זה יש לו חובות עד השמיים, והוא לא יכול לשלם מזונות לתובעות. הבעל טוען גם שהוא לא עובר עכשיו. הבעל נצטר על-ידי שופט-שלום כחשד לעבירות-מוסר, ושוחזר בערב-בית אמו כסך 5000 ש"ח.

הוריו של הבעל מודים כי הבן שלי הם אוהב הרבה יחסי-מין, מסוג כל שהוא, ושזה מותר לו וגם בריא לו.

ראש-הישיבה (משמאל, עם משה מזרלבוים) משתטם בכספי הישיבה בכתוך שולחם...

בד כפולטיטיקאי? אני לא שייך למי שרוחפים עצמם למטרה, אלא למי שאחרים רוחפים אור תם.

כלומר: אינך שאפתן דייד?

אם אינני שאפתן? לולא הייתי שאפתן, ספק אם הייתי מגיע להיכן שהגיעתי. אבל אינני מאלה... אני נצאני מגיע לטיפוס על גוויזת — אני בעצמי אני עלול להישמע ארכאי, אבל מהו מני היג?

באמת, מה? אין זה רק אדם שאפתן המאמין בכיי שוריו, אלא אדם שיש לו אמונה חזקה, שהוא מסוגל להקרינה על אחרים, להדביק בה את הסוככים. אין זה רי להצהיר כל העת: אני יפה, חכם, חמד. יום אחד יקומו יפים ממך, נחמדים ממך.

במבט לאחור, מהי ההחמיה צה הגדרלה של חייך?

לא, לא ראשית-המשלה (אחרי הנשיאות, עת ויתר על ההתמודדות).